

HAND
BAL
X-TRA

RED
WOLVES

ULRICH VAN OVERBERGHE IS HELEMAAL GEEN BOZE WOLF

Als de Red Wolves half januari 2023 voor het eerst in hun geschiedenis zullen deelnemen aan het WK handbal in Zweden (Malmö), zal er jammer genoeg één figuur ontbreken. Nee, geen speler, geen coach, maar gewoon iemand wiens ware gezicht bij slechts een kleine groep supporters bekend is, hoewel hij present is bij alle internationale matches van de Belgische handbalploeg.

Als wij jullie verklappen dat het hier om de 32-jarige Ulrich van Overberghe gaat, zullen er allicht wel bij zijn clubgenoten uit Groot-Bijgaarden lichtjes beginnen branden. Want buiten hen, weten amper andere mensen uit het handbalwereldje dat we het hier hebben over Wolfie, de mascotte van de Red Wolves, die op zijn manier onze handballers steunt.

Hoe komt iemand ertoe om zich bij elke wedstrijd warm in te duffelen in een 'wolvenpak' tijdens de matches van de nationale ploeg?

Ulrich van Overberghe: "We gingen in 2013 voor het eerst met onze club GBSK kijken naar een interland in Kortrijk. Eén van onze spelers ging er naast de toenmalige mascotte staan en zorgde er mee voor dat het publiek 'entertained' werd. Ze vroegen hem om dat bij een volgende wedstrijd 'officieel' te komen doen, maar hij was toen niet beschikbaar en toen vroegen ze het aan mij. Ik moest er even over nadenken, maar ik vond het zo'n prachtig initiatief, dat ik me erin gesmeten heb met volle overtuiging. Mijn debuut in 2015 vond ook in Kortrijk plaats."

Wat probeer je te doen als Wolfie? Hoe pak je dat aan?

"Dat ik toen 'ja' heb gezegd op dit aanbod, vind ik nog altijd één van de top-3 prestaties in mijn leven. En als je aan iets begint, moet je dat ook zo goed mogelijk doen. Voor het publiek ben ik sowieso de grappige 'wolf', die langs het terrein loopt, die de mensen doet lachen, die voor 'entertainment' zorgt. Zelf probeer ik het extraatje te zijn voor de nationale ploeg. Als je merkt dat het publiek zich betrokken voelt, dan zie die beleving ook over gaan op de spelers.

Mijn grootste plezier bestaat er dan ook in als ik erin slaag om dat publiek mee te krijgen. Als ik tegen mezelf kan zeggen 'Ik heb ze mee' is voor mij de avond geslaagd."

Komen er ook minder geslaagde momenten bij?

"Vanaf het ogenblik dat ik in dat kostuum kruip, ben ik heel bezig met elk moment van het spel. Ik wil dan ook zien wat het team doet en soms sta ik dan wel eens in de weg bij sommige supporters. Maar ik probeer zo veel mogelijk te bewegen. In de uithoeken van het terrein sta je natuurlijk niemand in de weg, maar dan zien ze me ook niet. Dus ik duik regelmatig op. Dat hoort erbij. Maar als ik de toeschouwers b.v. 'boe' hoor roepen tegen de scheidsrechters, probeer ik dergelijke geluiden te temperen. Nergens goed voor."

Je bent zo populair bij het publiek dat ze je soms om een handtekening komen vragen...

"Ja, dat gebeurt inderdaad. En doorheen de jaren heb ik daar een 'specialleke' op gevonden. Ik teken eerst de poot van een wolf, dan schrijf ik daaronder 'Wolfie' en tenslotte mijn eigen handtekening. Er komen dan wel eens verschillende stylo's bij te pas..."

Ben je ook gekend bij de spelers?

“Het zal je misschien verbazen, maar ik ken de spelers van de Red Wolves nog niet genoeg individueel en zij kennen mij alleen als Wolfie. Ik spring ze ook niet in de armen. Maar meestal doen ze gewillig mee. Ik ben zelf ook coach bij mijn eigen club en dan probeer ik te zien hoe de spelers daar gesteund worden. Soms ook met muziek. Of ik bekijk hoe het eraan toegaat met mascottes uit andere competities. Ik probeer in alle sporten te ontdekken hoe je de toeschouwers achter jouw ploeg krijgt.”

Hoe komt het dat onze supporters jou nauwelijks of niet kennen?

“Niet iedereen hoeft dat te weten. Maar binnen de club weten ze het wel en daar zijn ze megatrots over mijn werk als Wolfie. Elke keer als het ter sprake komt, moeten ze spontaan glimlachen. Misschien komt het ook wel omdat we na een stage met de hele club naar zo’n interland gingen kijken en dat ze me daar bezig zagen. Ik doe ook wel eens mee aan handbalkampen van de bond en dan durft Gerrit Vertommen (recreatiesportcoördinator) wel eens de kinderen vragen: ‘Weten jullie wel wie die meneer is?’ en dan zie je ze grote ogen trekken.”

In zo’n vermomming moet je toch dikwijls geweldig zweten...

“Wees maar zeker. Naar het schijnt deden ze vroeger een beroep op twee verschillende personen, maar dat hebben ze me nooit verteld en dus doe ik altijd de ganse match. Maar op het einde van de match ben ik eigenlijk ook kapot hoor. Dan heb ik echt alles gegeven. Net als de spelers, hihi!”

En hoe kom je dan terug tot de ‘levenden’? Een pintje?

“Neen, water, lucht en een douche. Ik noem dat een uitblaasdouche. In Leuven en in Hasselt kennen de zaalverantwoordelijken me al en soms krijg ik een afzonderlijk douchekamertje. Al is het water van de douche niet overal even warm...”

We maakten het tennisdebuut van Filip Dewulf mee in de Daviscupwedstrijd in Australië en dat publiek zong toen ‘Who’s afraid of Filip Dewoof’...

“Geweldig. Nu, wat mij betreft mag het publiek absoluut meedoen met slogans scanderen of door muziek mee te zingen. ‘Who’s afraid of the big, bad Wolve’.”

Ik hoor dat je nog met een aantal ideetjes rondloopt...

“Zeker. Voor sommige ideeën zou ik eerst nog in contact willen komen met de staff van de ploeg. Het mag natuurlijk nooit de concentratie van de spelers in het gedrang brengen. Maar ik had al eens gedacht aan sketches of choreografieën tijdens de pauze. Welke gekende verhaaltjes bestaan er met wolven in de hoofdrol? De drie biggetjes en zeker Roodkapje met de boze wolf. Zulke zaken zag ik al in andere sporten zoals bij de Chicago Bulls in het basket of in de Superbowl in het American Football. Daar hebben ze soms stomme sketches in de voorbereiding op die topmatches, waarin ook spelers betrokken worden. Waarom zou Wolfie b.v. niet vlak naast een speler de opwarmingsoefeningen kunnen meedoen? Hilarisch toch?”

Hoe lang wil je nog Wolfie blijven?

“Ik doe het nu zeven jaar en ik wil het toch absoluut tien jaar volhouden. Ik ben nu 32 jaar. Ja, misschien kan ik het nog wel iets langer volhouden. We zien wel. Ik zou b.v. ook wel graag eens als mascotte aantreden bij de Black Arrows, maar dan b.v. in een zwart-wit kostuum.”

Ga je mee met de Red Wolves naar het WK in Zweden?

“Helaas niet. Het is daar niet goedkoop. En wellicht hebben de organisatoren ook wel mascottes voorzien.”

Hoe hoog schat je de kansen in van de Belgische ploeg?

“Zij hebben een goede set-up. Ze groeien steeds beter naar mekaar toe. In het voetbal hebben ze afscheid genomen van de ‘golden generatie’ en in het handbal is het de eerste keer dat België zich kwalificeert voor het WK. Ik weet dat coach Sylla en ook alle spelers erop gebrand zijn om zich te tonen en België op de handballandkaart willen zetten.

Ze beginnen inderdaad tegen wereldkampioen Denemarken, maar ik heb ook de Red Wolves in Luik aan het werk gezien tegen toenmalig kampioen Frankrijk en toen waren wij

“ALS IK VOEL DAT HET PUBLIEK MEE IS, BEN IK TEVREDEN”

hoegenaamd geen hapje voor de favorieten. Wat hebben ze te verliezen tegen Denemarken? En dan volgen Tunesië en Bahrein. Dat laatste land ken ik niet zo goed op handbalgebied, maar ik denk dat Tunesië nagenoeg gelijkwaardig kan ingeschat worden als de Belgische ploeg. Wijzelf zijn toch ook gegroeid de laatste jaren. Afwachten of we bij de beste drie van onze poule horen en verder op het WK kunnen blijven.”

Marcel Coppens

